

Juliusz Szolin

Urodzony 22 V 1923 r. w Warszawie. W latach 1929 - 1935 razem z rodziną przebywał w Brazylii. W grudniu 1939 r. został aresztowany przez sowiecką straż graniczną w okolicy Kowla. Po pobycie w więzieniach we Włodzimierzu Wołyńskim i Łucku, trafił do Żytomierza. Tam otrzymał wyrok 3 lat łagru. We wrześniu 1940 r. trafił do 9 poprawczego łagru nad Peczorą (Komijska Autonomiczna Socjalistyczna Republika Sowiecka). Warunki życia były tam dramatycznie trudne: *„Było tak zimno, że jak się na dłużej oczy zamknęło, to nie można było otworzyć”*. Pod koniec sierpnia 1941 r. na podstawie tzw. amnestii dotarł do Tockoje, gdzie tworzyła się 6 Dywizja Armii Polskiej. Został przydzielony do kompanii rozpoznawczo - dywersyjnej 17 Pułku Piechoty. We wrześniu 1942 r. dotarł do Pahlevi (Iran).

Stacjonując w Iraku, na początku 1943 r. został delegowany do ekipy opisowej 6 Dywizji współpracującej z 12 kompanią geograficzną. *„Wtedy zwiedziłem resztę Iraku, gdzie do tej pory nie byłem, całą Syrię, Palestynę i Liban. (...) Jak na naszej drodze było jakieś historyczne miejsce, to się zatrzymywaliśmy”* - wspomina. W Barbarze (Palestyna) zdał małą maturę.

Na początku 1944 r. przyjechał z oddziałem do Egiptu, a następnie do Włoch. Tam prowadził szkolenia z jazdy na Carrier'ach [transporterach opancerzonych]. Wrócił do 12 kompanii geograficznej, która stacjonowała w Senigallii. W bitwie pod Anconą był łącznikiem. Na wiosnę 1945 r. dostał się do szkoły podchorążych w Materze i tam zastał go koniec wojny. *„Żadnych uczuć nie mieliśmy w związku z końcem wojny. Dla nas nic się nie skończyło. Skończyła się walka, niebezpieczeństwo śmierci, ale to wszystko. Powrotu do domu nie było. Byliśmy w sytuacji bez wyjścia”* - wspomina. Po skończeniu kursu, w maju 1945 r. został przydzielony do 17 Pułku Piechoty do oddziału rozpoznawczego w Mestre. Pod koniec roku wstąpił do liceum administracyjno - handlowego w Casarano. Po ukończeniu I klasy w czerwcu 1946 r. ze szkołą wyjechał do Wielkiej Brytanii.

W 1957 r. zamieszkał w Nottingham, gdzie ukończył studia tekstylne i podjął pracę jako technolog. W latach 1967 - 1985 przebywał w Nigerii. Pracował jako kierownik laboratorium, a później jako kierownik produkcji. Przez Hiszpanię w 1986 r. wrócił do Wielkiej Brytanii do Nottingham, gdzie mieszka do dziś. Jest prezesem Stowarzyszenia Polskich Kombatantów w Nottingham, a także Koła Seniorów, działa w Komitecie Zjednoczenia Polskiego.

Bagdad, Irak, 1943 r.

Fotografia rodzinna sprzed wojny

Polacy po opuszczeniu łagru

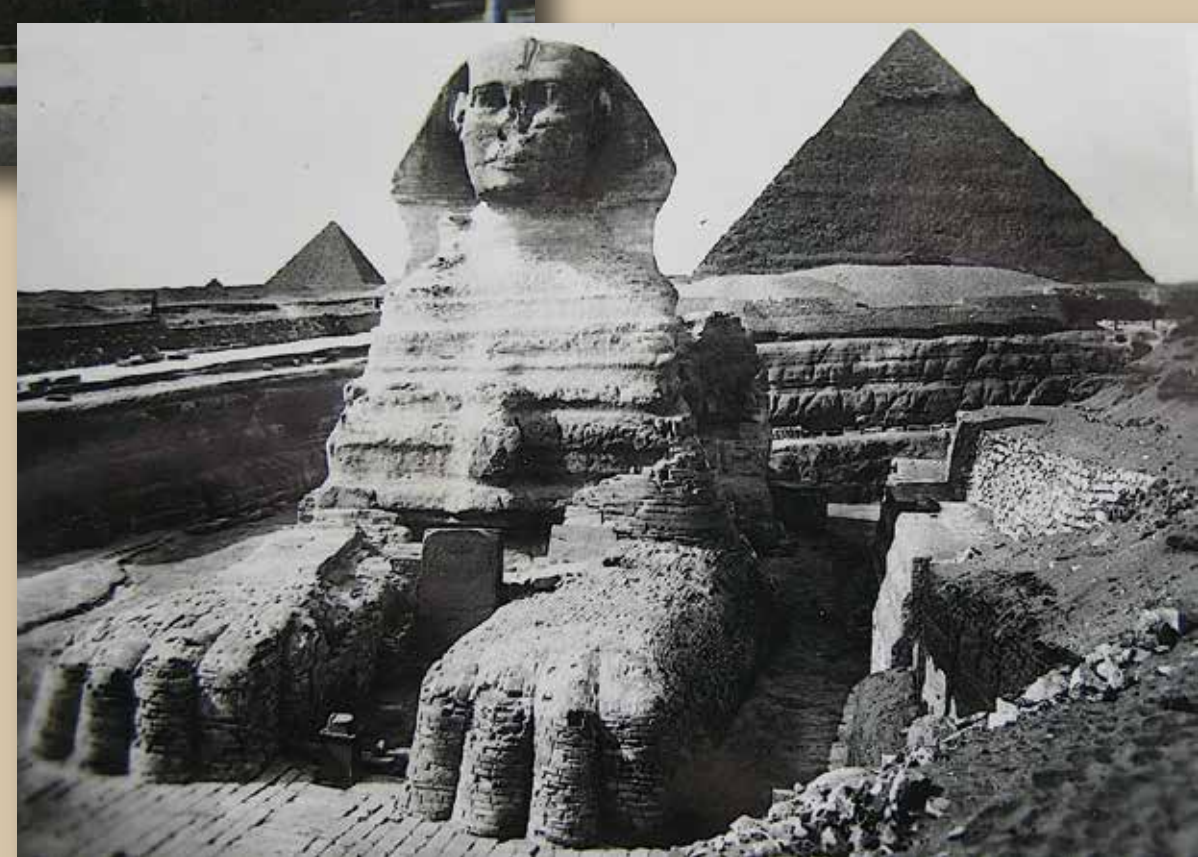
Samodzielna nauka
w Palestynie,
lata 40. XX w.
Pierwszy z lewej - J. Szolin

J. Szolin w Iraku
(w środku),
lata 40. XX w.

Damaszek, Syria,
lata 40. XX w.
Z archiwum J. Szolina

Kair, Egipt,
lata 40. XX w.
Z archiwum J. Szolina

Wizytacja bp. Józefa Gawliny
w liceum administracyjno -
handlowym w Casarano.
Pierwszy z żołnierzy kompanii
reprezentacyjnej - J. Szolin

Pompeje, 1944 r.

Neapol, 16 VI 1946 r.
Dzień wyjazdu z Włoch

Londyn, 1946 r.
Trzeci od prawej - J. Szolin